

Folketingets Skatteudvalg havde i efteråret lejlighed til at deltage i et interessant, synes jeg, seminar om selskabstømning. Her redegjorde Skatteministeriets folk for det historiske forløb omkring selskabstømningerne samt konkret om de initiativer, som man er i gang med.

Jeg vil slå fast, at jeg på ingen måde finder anledning til at kritisere, endsige bebrejde nogen for den fremgangsmåde, man her har iværksat. Told og Skat intervererede i den såkaldte Satair-sag, som skatteministeren også var inde på, og som i hvert fald set med skattevæsenets øjne blev vundet. Sagen er nu anket til Højesteret, og den endelige dom afventes forhåbentlig i år. De sager, som står foran forældelse, er anlagt, og resten af de 1.600 sager i alt afventer Satair-sagen. Jeg mener, at man vel dårligt kan forlange mere. Man har gjort, hvad man kan.

At skulle anlægge alle de 1.600 sager på nuværende tidspunkt ville være tåbeligt og ville ikke tjene noget andet formål, end at det ville skæppe godt i Kammeradvokatens kasse.

Når det så kommer til beslutningsforslaget, må jeg slå fast, at Det Konservative Folkeparti ikke som foreslået vil medvirke til nedsættelse af et udvalg i henhold til Folketingets forretningsorden. Vi vil heller ikke være med til nedsættelse af andre udvalg eller andre former for undersøgelser af dette spørgsmål. Det skyldes selvfølgelig, at vi ikke mener, der er noget, der behøver at blive undersøgt i politisk regi. Både Told og Skat arbejder på sagen, ligesom politiet og bagmandspolitiet efterforsker de sager, hvor der er tale om formodede ulovligheder.

I beslutningsforslaget nævnes de mange huller i skattesystemet, og jeg går ud fra, at i hvert fald hr. Frank Aaen kan bekræfte, at Det Konservative Folkeparti, hver gang der har været tale om udnyttelse af huller, som vi nu kalder det, i skattesystemet, har medvirket til en lukning af de såkaldte huller.

Nu er alt ikke huller set med mine øjne. Når der således i beslutningsforslaget er fremtrukket sådan noget som 10-mands-projekter og afskrivningsregler, vil jeg sige, at det set med mine øjne ikke er huller. Skattesystemet er ganske indviklet, og det, der selvfølgelig kan gå galt, er samspelet mellem forskellige regler.

Men jeg vil slå fast, at vi ikke vil være med til at lave regler, som er mindre gunstige for erhvervslivet. Det retslige er allerede iværksat både på det strafferetlige og på det erstatningsretlige plan. Der vil blive en hel række sager om

placeringen af det endelige økonomiske ansvar, og det er jo en sag, som tilsyneladende har stor interesse for Enhedslisten, eftersom den jo har offentliggjort denne rapport, som hr. Frank Aaen var inde på, med en hel række navne på advokater, hvoraf nogle tilsyneladende skulle have medvirket til selskabstømning.

Jeg forstår så på dagsordenen i dag, at det nu ikke så meget er advokaterne, revisorerne og bankerne, vi er ude efter i dag, men myndighederne, og det er jo så en anden sag.

Jeg vil sige, at den måde, det er foregået på, ikke er en måde, jeg kan billige. Jeg synes, det er uanstændigt at hænge et stort antal advokater ud i dagspressen på en liste over selskabstømninger.

Til slut vil jeg spørge: Var det ikke en idé, om vi en gang imellem her i Folketinget kunne se lidt fremad frem for altid at skulle se tilbage og undersøge den ene sag efter den anden? Det må da være mere interessant at konstatere, at man er opmærksom på, at denne sag ikke gentager sig, end at snage i og beskæftige sig med alle mulige detaljer i sager om ting, der er foregået for flere år siden, og som myndighederne allerede undersøger.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Fru Gitte Seeberg opfordrer til at se fremad, og det kommer der også en lejlighed til, for vi har ikke alene fremsat dette forslag; vi har også fremsat et forslag om at kigge på rådgivernes ansvar for, at det her sker, og specielt kigge på, hvordan rådgiverne fremover kan bidrage til at hindre gentagelser.

Her vil jeg godt sige, at når vi har brugt lidt tid på at fokusere på advokaterne, er det, fordi landets advokater i modsætning til andre rådgivere ikke på nogen måde har taget kraftig afstand fra al denne deltagelse. Revisorerne har taget kraftig afstand, og bankerne har fordømt det, der er foregået, men advokaterne har forholdt sig tavse i en sådan grad, at da vi forleden dag deltog i et seminar om rådgivere og rådgiveransvar her på Christiansborg, talte de andre rådgivergrupper om konkurrenceforvridning. De sagde, at det ikke kan passe, at når vi har nogle regler, der begrænser vores muligheder for at rådgive, er der én gruppe, nemlig advokaterne, der bare rådgiver hver gang til det yderste og rådgiver, som Kammeradvokaten sagde, bekvemt, nemlig giver klienterne det råd, de gerne vil have. Faktisk alle andre rådgivergrup-